Suppositionum

latiuū ſbſtantie ydēptitatis poſitū in eadē ca/
thegorica cuꝫ ante refert ſimplr ⁊ abſolute ſuū
añs. ⁊ per ſe non ꝯtractius ꝑt ꝙꝫ añs. id eſt non
pauciora ꝑt ꝙꝫ ſuū añs. Exē^m vt om̄is hō ꝗ eſt
albus currit. poſito caſu ꝙ omnis hō currat. ⁊
ꝙ aliq̄ ſint albi ⁊ aliqui nigri. tūc relatiuū ſup/
ponit ibi ꝓ omni hoīe ſicut ſuū añs. non tñ lꝫ
deſcendere copulatiue. nec lꝫ inferre iſtam copu
latiuā. ergo omnis hō currit. ⁊ ille eſt albus. quia
añcedēs illi^9 non ſtat mobilr eo ꝙ nō eſt tota/
le extremū ꝓpōis. tñ ſm aliq̄s liceret ſic inferre.
ergo omnis hō currit ꝗ eſt albus ¶ Tercia regu
la relatiuū ſbſtantie diuerſitatis ⁊ relatiuū reci
procū poſſeſſiuū ſilr relatiuū accn̄tis taꝫ ydēp
titatis ꝙꝫ diuerſitat̄ nō ſupponit ꝓ illo ꝓ quo
ſupponit ſuū añs. ſed ꝓ alio Exemplū p̄mi vt
ſortes currit ⁊ alius diſputat. exemplū ſecundi
aliq̄s homo diligit ſuā pecuniā. ꝓ alio ſuppo
nit hō ⁊ ꝓ alio ſuā. qꝛ capitur ꝓ pecunia. Vñ
relatiuū poſſeſſiuū ſp̄ ſupponit ꝓ aliq̄ poſſeſſo
a ſuo ante. Exemplū tercij vt ethiops eſt niger
⁊ talis eſt coruus. ibi talis non ſupponit ꝓ ni
gredine ethiopis ſed ꝓ ſilī ſibi in ſpecie. Exem
plū quarti vt cignus ē albus ⁊ alteriuſmodi ē
coruus. ibi alteriuſmodi ſupponit non ꝓ albe
dine cigni ſed ꝓ diſſilī q̄litate in ſpecie

Regule alie ſpēales ſm eoſdē ſt̄ p̄ſes:

¶ Prima ante verificato ⁊ ſupponēte diſcre/
te relatiuū ſupponit diſcrete. vt plato currit ⁊
ille diſputat. ¶ Scd̄a ante verificato ⁊ ſup/
ponēte dtminate relatiuū ip̄m referens ſuppo
nit determinate. vt aſin^9 currit qui eſt brutū. et
hic homo ē ſortes ꝗ currit. ibi ꝗ ſupponit det
minate ſicut ſuū añs. Silr poſito caſu ꝙ ſol^9
ſortes currit ⁊ ſit albus. cum tūc dr̄ homo cur
rit ⁊ ille eſt albus. ille nō ſupponit diſcrete ſꝫ de
terminate. Silr hic ſortes eſt currens ⁊ illud
eſt homo. ¶ Tercia eſt. ſi añs verificatū ſuppo
nit ꝯfuſe diſtributiue. tūc relatiuū ip̄m referēs
ſupponit ꝯfuſe diſtributiue vt om̄is hō currit
⁊ ille diſputat ¶ Quarta ſi añs verificatum
ſupponat confuſe tm̄ tunc relatiuū in eadē ca/
thegorica etiā ſupponit confuſe tm̄. ſi vero ſit
in diuerſa cathegorica tunc relatiuū ſupponit
determinate. Exemplū p̄mi vt tm̄ aīal qd̄ eſt ſb
ſtantia eſt homo. exemplū ſecūdi. vt tm̄ aīal eſt
homo ⁊ ſortes ē illud. ibi illud ſupponit deter
minate. ⁊ om̄is homo eſt aīal qd̄ eſt rōnale ſup
ponit qd̄ determinate ¶ Sed diceres ꝯ ſecū/
dam regulā ſic. cum dr̄ aſinus eſt aīal ⁊ nullus
homo eſt illud. ibi añs aīal ſupponit determi/
nate. ⁊ relatiuū illud ꝯfuſe diſtributiue ꝓpter
ſignū vle negatiuū ip̄m p̄cendens. Silr h̄ ho
mo eſt aīal ⁊ omnis ille currit ¶ Ad hoc rn̄det
Buridan^9 ꝙ fruſtra fit additio ſigni vlis im
mediate ad relatiuū relatiue ſumptū. qꝛ natu/
ra eius ē ꝙ ſupponit ſicut ſuū añs. iō ſignū nō
eſt natum mutare ſuppōem ſicut nec negatio p̄
cedens. vt ſi dicatur aīal currit ⁊ nullus homo
eſt illud. hoc relatiuū illud non diſtribuit̄ ſed
ſupponit determinate vt ipſe dt̄. Addit tñ ꝙ ſi
ꝗs velit ꝙ ſigna ⁊ negatōes diſtribuerēt relati
ua ille haberet dicere ꝙ regule eſſent intelligēde
de relatiuis ſumpt̄ ſine ſignis. Sed tñ videt̄
ꝙ relatiuū poſſit diſtribui. qꝛ cum dr̄ aliquis
homo currit ⁊ ille diſputat. ſcd̄a ꝑs illi^9 copu/
latiue eſt vna ꝓpō. ſed omnis vna ꝓpō habet
ꝯdictoriā iuxta ſuperius dicta. ⁊ non eſt veri^9
dare ꝯdictionē ꝙꝫ toti ꝓpōni ꝓponere negatō
nem. igit̄ ꝯdictoria illius ille diſputat. erit illa
non ille diſputat ¶ Quinta regula eſt relati/
uū grāmaticale ſupponēs cōiter ſup quod ca/
dit negatio vel ſignū vle vel aliud ſincathego
rema habens vim ꝯfundendi aut diſtribuēdi
ſupponit ꝯfuſe diſtributiue aut cōfuſe tm̄ ſm
exigentiā illius negatōis vel ſigni. aut per abla
tionē negatōis vel ſigni p̄t ſupponere ſicut ſuū
añs. Exemplū vt homo currit ⁊ nō ille diſpu/
tat. ibi li ille ſupponit diſtributiue. Et h̄ aliq̄s
homo currit ⁊ quilibet homo ē ille. ſupponit li
ille ꝯfuſe tm̄. Si vero ſigna auferant̄ relatiuū
ſupponit determinate ſicut ſuū añs ¶ Sex/
ta regula relatiuū ſbſtantie diuerſitat̄. relatm̄
reciprocū ⁊ poſſeſſiuū. ⁊ relatiuū accn̄tis variāt
ſuas ſuppōes per additionē vel remotionē ne
gationis ⁊ ſigni h̄ntis vim ꝯfundendi vel di
ſtribuendi. Exemplū de relatiuis ſbſtantie di/
uerſitatis. vt homo currit ⁊ om̄is alius ab eo
diſputat añs ſupponit dtminate. ⁊ alius ꝯfu
ſe diſtributiue. Exemplū de relatiuo reciproco
poſſeſſiuo. vt ſortes videt omnē ſuū equū. exē
plum de relatiuo accn̄tis. vt ſortes eſt albus. ⁊
omnis talis eſt homo. ¶ Et tantū de ſuppo/
ſitionib^9 terminoꝝ relatiuoꝝ dicta ſint ſine p̄/
iudicio melius ſentientiū

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-78/0553
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG